

38 (1948) Nr. 1

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1960 Nr. 32

A. TITEL

*Verdrag inzake de voorkoming en de bestraffing van genocide;
Parijs, 9 december 1948*

B. TEKST¹⁾**Convention on the prevention and punishment of the crime of genocide****The Contracting Parties,**

Having considered the declaration made by the General Assembly of the United Nations in its resolution 96 (I) dated 11 December 1946 that genocide is a crime under international law, contrary to the spirit and aims of the United Nations and condemned by the civilized world;

Recognizing that at all periods of history genocide has inflicted great losses on humanity; and

Being convinced that, in order to liberate mankind from such an odious scourge, international co-operation is required,

Hereby agree as hereinafter provided:

Article I

The Contracting Parties confirm that genocide, whether committed in time of peace or in time of war, is a crime under international law which they undertake to prevent and to punish.

Article II

In the present Convention, genocide means any of the following acts committed with intent to destroy, in whole or in part, a national, ethnical, racial or religious group, as such:

- (a) Killing members of the group;
- (b) Causing serious bodily or mental harm to members of the group;
- (c) Deliberately inflicting on the group conditions of life calculated to bring about its physical destruction in whole or in part;
- (d) Imposing measures intended to prevent births within the group;
- (e) Forcibly transferring children of the group to another group.

Article III

The following acts shall be punishable:

- (a) Genocide;
- (b) Conspiracy to commit genocide;
- (c) Direct and public incitement to commit genocide;
- (d) Attempt to commit genocide;
- (e) Complicity in genocide.

¹⁾ De Chinese, Russische en Spaanse teksten zijn niet afgedrukt.

Convention pour la prévention et la répression du crime de génocide

Les Parties contractantes,

Considérant que l'Assemblée générale de l'Organisation des Nations Unies, par sa résolution 96 (I) en date du 11 décembre 1946, a déclaré que le génocide est un crime du droit des gens, en contradiction avec l'esprit et les fins des Nations Unies et que le monde civilisé condamne;

Reconnaissant qu'à toutes les périodes de l'histoire le génocide a infligé de grandes pertes à l'humanité;

Convaincues que, pour libérer l'humanité d'un fléau aussi odieux, la coopération internationale est nécessaire;

Conviennent de ce qui suit:

Article premier

Les Parties contractantes confirment que le génocide, qu'il soit commis en temps de paix ou en temps de guerre, est un crime du droit des gens, qu'elles s'engagent à prévenir et à punir.

Article II

Dans la présente Convention, le génocide s'entend de l'un quelconque des actes ci-après, commis dans l'intention de détruire, en tout ou en partie, un groupe national, ethnique, racial ou religieux, comme tel:

- a) Meurtre de membres du groupe;
- b) Atteinte grave à l'intégrité physique ou mentale de membres du groupe;
- c) Soumission intentionnelle du groupe à des conditions d'existence devant entraîner sa destruction physique totale ou partielle;
- d) Mesures visant à entraver les naissances au sein du groupe;
- e) Transfert forcé d'enfants du groupe à un autre groupe.

Article III

Seront punis les actes suivants:

- a) Le génocide;
- b) L'entente en vue de commettre le génocide;
- c) L'incitation directe et publique à commettre le génocide;
- d) La tentative de génocide;
- e) La complicité dans le génocide.

Article IV

Persons committing genocide or any of the other acts enumerated in article III shall be punished, whether they are constitutionally responsible rulers, public officials or private individuals.

Article V

The Contracting Parties undertake to enact, in accordance with their respective Constitutions, the necessary legislation to give effect to the provisions of the present Convention and, in particular, to provide effective penalties for persons guilty of genocide or of any of the other acts enumerated in article III.

Article VI

Persons charged with genocide or any of the other acts enumerated in article III shall be tried by a competent tribunal of the State in the territory of which the act was committed, or by such international penal tribunal as may have jurisdiction with respect to those Contracting Parties which shall have accepted its jurisdiction.

Article VII

Genocide and the other acts enumerated in article III shall not be considered as political crimes for the purpose of extradition.

The Contracting Parties pledge themselves in such cases to grant extradition in accordance with their laws and treaties in force.

Article VIII

Any Contracting Party may call upon the competent organs of the United Nations to take such action under the Charter of the United Nations as they consider appropriate for the prevention and suppression of acts of genocide or any of the other acts enumerated in article III.

Article IX

Disputes between the Contracting Parties relating to the interpretation, application or fulfilment of the present Convention, including those relating to the responsibility of a State for genocide or for any of the other acts enumerated in article III, shall be submitted to the International Court of Justice at the request of any of the parties to the dispute.

Article X

The present Convention, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall bear the date of 9 December 1948.

Article IV

Les personnes ayant commis le génocide ou l'un quelconque des autres actes énumérés à l'article III seront punies, qu'elles soient des gouvernants, des fonctionnaires ou des particuliers.

Article V

Les Parties contractantes s'engagent à prendre, conformément à leurs constitutions respectives, les mesures législatives nécessaires pour assurer l'application des dispositions de la présente Convention, et notamment à prévoir des sanctions pénales efficaces frappant les personnes coupables de génocide ou de l'un quelconque des autres actes énumérés à l'article III.

Article VI

Les personnes accusées de génocide ou de l'un quelconque des autres actes énumérés à l'article III seront traduites devant les tribunaux compétents de l'Etat sur le territoire duquel l'acte a été commis, ou devant la Cour criminelle internationale qui sera compétente à l'égard de celles des Parties contractantes qui en auront reconnu la juridiction.

Article VII

Le génocide et les autres actes énumérés à l'article III ne seront pas considérés comme des crimes politiques pour ce qui est de l'extradition.

Les Parties contractantes s'engagent en pareil cas à accorder l'extradition conformément à leur législation et aux traités en vigueur.

Article VIII

Toute Partie contractante peut saisir les organes compétents des Nations Unies afin que ceux-ci prennent, conformément à la Charte des Nations Unies, les mesures qu'ils jugent appropriées pour la prévention et la répression des actes de génocide ou de l'un quelconque des autres actes énumérés à l'article III.

Article IX

Les différends entre les Parties contractantes relatifs à l'interprétation, l'application ou l'exécution de la présente Convention, y compris ceux relatifs à la responsabilité d'un Etat en matière de génocide ou de l'un quelconque des autres actes énumérés à l'article III, seront soumis à la Cour internationale de Justice, à la requête d'une Partie au différend.

Article X

La présente Convention dont les textes anglais, chinois, espagnol, français et russe feront également foi, portera la date du 9 décembre 1948.

Article XI

The present Convention shall be open until 31 December 1949 for signature on behalf of any Member of the United Nations and of any non-member State to which an invitation to sign has been addressed by the General Assembly.

The present Convention shall be ratified, and the instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

After 1 January 1950 the present Convention may be acceded to on behalf of any Member of the United Nations and of any non-member State which has received an invitation as aforesaid.

Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article XII

Any Contracting Party may at any time, by notification addressed to the Secretary-General of the United Nations, extend the application of the present Convention to all or any of the territories for the conduct of whose foreign relations that Contracting Party is responsible.

Article XIII

On the day when the first twenty instruments of ratification or accession have been deposited, the Secretary-General shall draw up a *procès-verbal* and transmit a copy thereof to each Member of the United Nations and to each of the non-member States contemplated in article XI.

The present Convention shall come into force on the ninetieth day following the date of deposit of the twentieth instrument of ratification or accession.

Any ratification or accession effected subsequent to the latter date shall become effective on the ninetieth day following the deposit of the instrument of ratification or accession.

Article XIV

The present Convention shall remain in effect for a period of ten years as from the date of its coming into force.

It shall thereafter remain in force for successive periods of five years for such Contracting Parties as have not denounced it at least six months before the expiration of the current period.

Denunciation shall be effected by a written notification addressed to the Secretary-General of the United Nations.

Article XV

If, as a result of denunciations, the number of Parties to the present Convention should become less than sixteen, the Convention shall cease to be in force as from the date on which the last of these denunciations shall become effective.

Article XI

La présente Convention sera ouverte jusqu'au 31 décembre 1949 à la signature au nom de tout Membre des Nations Unies et de tout Etat non membre à qui l'Assemblée générale aura adressé une invitation à cet effet.

La présente Convention sera ratifiée et les instruments de ratification seront déposés auprès du Secrétaire général des Nations Unies.

A partir du 1er janvier 1950, il pourra être adhéré à la présente Convention au nom de tout Membre des Nations Unies et de tout Etat non membre qui aura reçu l'invitation susmentionnée.

Les instruments d'adhésion seront déposés auprès du Secrétaire général des Nations Unies.

Article XII

Toute Partie contractante pourra, à tout moment, par notification adressée au Secrétaire général des Nations Unies, étendre l'application de la présente Convention à tous les territoires ou à l'un quelconque des territoires dont elle dirige les relations extérieures.

Article XIII

Dès le jour où les vingt premiers instruments de ratification ou d'adhésion auront été déposés, le Secrétaire général en dressera procès-verbal. Il transmettra copie de ce procès-verbal à tous les Etats Membres des Nations Unies et aux non-membres visés par l'article XI.

La présente Convention entrera en vigueur le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la date du dépôt du vingtième instrument de ratification ou d'adhésion.

Toute ratification ou adhésion effectuée ultérieurement à la dernière date prendra effet le quatre-vingt-dixième jour qui suivra le dépôt de l'instrument de ratification ou d'adhésion.

Article XIV

La présente Convention aura une durée de dix ans à partir de la date de son entrée en vigueur.

Elle restera par la suite en vigueur pour une période de cinq ans et ainsi de suite, vis-à-vis des Parties contractantes qui ne l'auront pas dénoncée six mois au moins avant l'expiration du terme.

La dénonciation se fera par notification écrite adressée au Secrétaire général des Nations Unies.

Article XV

Si, par suite de dénonciations, le nombre des Parties à la présente Convention se trouve ramené à moins de seize, la Convention cessera d'être en vigueur à partir de la date à laquelle la dernière de ces dénonciations prendra effet.

Article XVI

A request for the revision of the present Convention may be made at any time by any Contracting Party by means of a notification in writing addressed to the Secretary-General.

The General Assembly shall decide upon the steps, if any, to be taken in respect of such request.

Article XVII

The Secretary-General of the United Nations shall notify all Members of the United Nations and the non-member States contemplated in article XI of the following:

- (a) Signatures, ratifications and accessions received in accordance with article XI;
- (b) Notifications received in accordance with article XII;
- (c) The date upon which the present Convention comes into force in accordance with article XIII;
- (d) Denunciations received in accordance with article XIV;
- (e) The abrogation of the Convention in accordance with article XV;
- (f) Notifications received in accordance with article XVI.

Article XVIII

The original of the present Convention shall be deposited in the archives of the United Nations.

A certified copy of the Convention shall be transmitted to each Member of the United Nations and to each of the non-member States contemplated in article XI.

Article XIX

The present Convention shall be registered by the Secretary-General of the United Nations on the date of its coming into force.

For Afghanistan:
Pour l'Afghanistan:

For Argentina:
Pour l'Argentine:

For Australia:
Pour l'Australie:

HERBERT VERE EVATT

December 11, 1948

Article XVI

Une demande de revision de la présente Convention pourra être formulée en tout temps par toute Partie contractante, par voie de notification écrite adressée au Secrétaire général.

L'Assemblée générale statuera sur les mesures à prendre, s'il y a lieu, au sujet de cette demande.

Article XVII

Le Secrétaire général des Nations Unies notifiera à tous les Etats Membres des Nations Unies et aux Etats non membres visés par l'article XI:

- a) Les signatures, ratifications et adhésions reçues en application de l'article XI;
- b) Les notifications reçues en application de l'article XII;
- c) La date à laquelle la présente Convention entrera en vigueur, en application de l'article XIII;
- d) Les dénonciations reçues en application de l'article XIV;
- e) L'abrogation de la Convention, en application de l'article XV;
- f) Les notifications reçues en application de l'article XVI.

Article XVIII

L'original de la présente Convention sera déposé aux archives de l'Organisation des Nations Unies.

Une copie certifiée conforme sera adressée à tous les Etats Membres des Nations Unies et aux Etats non membres visés par l'article XI.

Article XIX

La présente Convention sera enregistrée par le Secrétaire général des Nations Unies à la date de son entrée en vigueur.

For the Kingdom of Belgium:
Pour le Royaume de Belgique:

For Bolivia:
Pour la Bolivie:

A. COSTA DU R.
11 Dbre. 1948

For Brazil:
Pour le Brésil:

JOÃO CARLOS MUNIZ
11 Décembre 1948

For the Union of Burma:
Pour l'Union Birmane:

For the Byelorussian Soviet Socialistic Republic:
Pour la République Socialiste Soviétique de Biélorussie:

For Canada:
Pour le Canada:

For Chile:
Pour le Chili:

Con la reserva que requiere también la aprobación del Congreso de mi país.

H. ARANCIBIA LASO

For China:
Pour la Chine:

For Colombia:
Pour la Colombie:

For Costa Rica:
Pour Costa-Rica:

For Cuba:
Pour Cuba:

For Czechoslovakia:
Pour la Tchécoslovaquie:

For Denmark:
Pour le Danemark:

For the Dominican Republic:
Pour la République Dominicaine:

JOAQUÍN BALAGUER

11 dic. 1948

For Ecuador:
Pour l'Equateur:

HOMERO VITERI LAFRONTE

11 Diciembre de 1948

For Egypt:
Pour l'Egypte:

AHMED MOH. KACHABA

12-12-48

For El Salvador:
Pour le Salvador:

For Ethiopia:
Pour l'Ethiopie:

AKLILOU

11 décembre 1948

For France:
Pour la France:

ROBERT SCHUMAN

11 déc. 1948

For Greece:
Pour la Grèce:

For Guatemala:
Pour le Guatemala:

For Haiti:
Pour Haïti:

DEMESMIN, av.

Le 11 Décembre 1948

For Honduras:
Pour le Honduras:

For Iceland:
Pour l'Islande:

For India:
Pour l'Inde:

For Iran:
Pour l'Iran:

For Iraq:
Pour l'Irak:

For Lebanon:
Pour le Liban:

For Liberia:
Pour le Libéria:

HENRY COOPER

11/12/48

For the Grand Duchy of Luxembourg:
Pour le Grand-Duché de Luxembourg;

For Mexico:
Pour le Mexique:

L. PADILLA NERVO

Dec. 14—1948

For the Kingdom of the Netherlands:
Pour le Royaume des Pays-Bas:

For New Zealand:
Pour la Nouvelle-Zélande:

For Nicaragua:
Pour le Nicaragua:

For the Kingdom of Norway:
Pour le Royaume de Norvège:

FINN MOE

Le 11 Décembre 1948

For Pakistan:

Pour le Pakistan:

ZAFRULLA KHAN

Dec. 11. '48

For Panama:

Pour le Panama:

R. J. ALFARO

11 décembre 1948

For Paraguay:

Pour le Paraguay:

onleesbaar

Diciembre 11/1948

For Peru:

Pour le Pérou:

F. BERCKEMEYER

Diciembre 11/1948

For the Philippine Republic:

Pour la République des Philippines:

CARLOS P. RÓMULO

December 11, 1948

For Poland:

Pour la Pologne:

For Saudi Arabia:

Pour l'Arabie Saoudite:

For Siam:

Pour le Siam:

For Sweden:

Pour la Suède:

For Syria:

Pour la Syrie:

For Turkey:
Pour la Turquie:

For the Ukrainian Soviet Socialist Republic:
Pour la République Socialiste Soviétique d'Ukraine:

For the Union of South Africa:
Pour l'Union Sud-Africaine:

For the Union of Soviet Socialist Republics:
Pour l'Union des Républiques Socialistes Soviétiques:

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland:
Pour le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et l'Irlande du Nord:

For the United States of America:
Pour les Etats-Unis d'Amérique:

ERNEST A. GROSS

Dec. 11, 1948

For Uruguay:
Pour l'Uruguay:

ENRIQUE C. ARMAND UGON

Décembre 11 de 1948

For Venezuela:
Pour le Venezuela:

For Yemen:
Pour le Yémen:

For Yugoslavia:
Pour la Yougoslavie:

Dr. ALES BEBLER

11 Dec. 1948

Vervolgens is het Verdrag overeenkomstig artikel XI, eerste lid, ondertekend voor de volgende Staten:

Honduras	22 april 1949
El Salvador	27 april 1949
IJsland	14 mei 1949
Guatemala	22 juni 1949
China	20 juli 1949
Columbia	12 augustus 1949
Israël	17 augustus 1949
Denemarken	28 september 1949
Nieuw-Zeeland	25 november 1949
Canada	28 november 1949
India	29 november 1949
Iran	8 december 1949
België	12 december 1949
de Oekraïne ¹⁾	16 december 1949
de Sowjet-Unie ¹⁾	16 december 1949
Witrusland ¹⁾	16 december 1949
Cuba	28 december 1949
Tsjechoslowakije ¹⁾	28 december 1949
Griekenland	29 december 1949
Birma	30 december 1949
Libanon	30 december 1949
Zweden	30 december 1949

C. VERTALING

Verdrag inzake de voorkoming en de bestraffing van genocide

De Verdragsluitende Partijen,

In overweging genomen hebbende de verklaring van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, nedergelegd in haar resolutie 96 (I) gedagtekend 11 December 1946, dat genocide een misdrijf is krachtens internationaal recht, in strijd met de geest en de doelstellingen van de Verenigde Naties en veroordeeld door de beschaafde wereld;

Erkennende, dat te allen tijde genocide de mensheid grote verliezen heeft toegebracht; en

Overtuigd, dat, teneinde de mensheid van deze afschuwelijke gesel te verlossen, internationale samenwerking noodzakelijk is;

¹⁾ Met voorbehouden ten aanzien van de artikelen IX en XII. Voor de tekst van deze voorbehouden zie hierna rubriek J.

Komen hierbij als volgt overeen:

Artikel I

De Verdragsluitende Partijen stellen vast, dat genocide, ongeacht of het feit in vredes- dan wel in oorlogstijd wordt bedreven een misdrijf is krachtens internationaal recht, welk misdrijf zij op zich nemen te voorkomen en te bestraffen.

Artikel II

In dit Verdrag wordt onder genocide verstaan een van de volgende handelingen, gepleegd met de bedoeling om een nationale, ethnische, godsdienstige groep, dan wel een groep, behorende tot een bepaald ras, geheel of gedeeltelijk als zodanig te vernietigen:

- a. het doden van leden van de groep;
- b. het toebrengen van ernstig lichamelijk of geestelijk letsel aan leden van de groep;
- c. het opzettelijk aan de groep opleggen van levensvoorwaarden die haar gehele of gedeeltelijke lichamelijke vernietiging tengevolge moeten hebben;
- d. het nemen van maatregelen, bedoeld om geboorten binnen de groep te voorkomen;
- e. het gewelddadig overbrengen van kinderen van de groep naar een andere groep.

Artikel III

Strafbaar zijn de volgende handelingen:

- a. genocide;
- b. samenspanning om genocide te plegen;
- c. rechtstreeks en openbaar aanzetten tot genocide;
- d. poging tot genocide;
- e. medeplichtigheid aan genocide.

Artikel IV

Zij, die genocide of een der andere in artikel III genoemde feiten plegen, worden gestraft, onverschillig of zij constitutioneel verantwoordelijke regeringspersonen, ambtenaren of privé personen zijn.

Artikel V

De Verdragsluitende Partijen verbinden zich om, overeenkomstig hun onderscheiden grondwetten, de wetten af te kondigen, welke nodig zijn voor de tenuitvoerlegging van de bepalingen van dit Verdrag, en, in het bijzonder, voor de vaststelling van doeltreffende straffen voor hen, die schuldig zijn aan genocide of enig ander in artikel III genoemd feit.

Artikel VI

Zij, die worden beschuldigd van genocide of enig ander in artikel III genoemd feit, worden berecht door een daartoe bevoegde rechtbank van de Staat, binnen welks gebied het feit is gepleegd, of door een zodanige internationale strafrechter als daartoe bevoegd is ten aanzien van die Verdragsluitende Partijen, welke de rechtsmacht van deze rechter hebben aanvaard.

Artikel VII

Met betrekking tot uitlevering worden genocide en de andere in artikel III genoemde feiten niet beschouwd als politieke misdrijven.

De Verdragsluitende Partijen verbinden zich in die gevallen verzoeken om uitlevering in te willigen overeenkomstig hun wetten en de voor hen van kracht zijnde verdragen.

Artikel VIII

Elke Verdragsluitende Partij kan een beroep doen op de bevoegde organen van de Verenigde Naties om krachtens het Handvest van de Verenigde Naties zodanige maatregelen te treffen, als zij passend achten ter voorkoming en onderdrukking van daden van genocide of van enig ander in artikel III genoemd feit.

Artikel IX

Geschillen tussen de Verdragsluitende Partijen, de interpretatie, toepassing of tenuitvoerlegging van dit Verdrag betreffende, met inbegrip van de geschillen, welke betrekking hebben op de verantwoordelijkheid van een Staat voor genocide of enig ander in artikel III genoemd feit, worden, op verzoek van een der bij het geschil betrokken partijen, voorgelegd aan het Internationale Gerechtshof.

Artikel X

Dit Verdrag, waarvan de Chinese, de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse tekst gelijkelijk authentiek zijn, draagt de dagtekening van 9 December 1948.

Artikel XI

Dit Verdrag kan tot 31 December 1949 worden ondertekend door ieder Lid van de Verenigde Naties en door elke andere Staat, die, niet Lid van de Verenigde Naties zijnde, een uitnodiging tot ondertekening heeft ontvangen van de Algemene Vergadering.

Dit Verdrag wordt bekrachtigd en de akten van bekrachtiging worden nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties.

Na 1 Januari 1950 kunnen tot dit Verdrag toetreden elk Lid van de Verenigde Naties en elke Staat, die, niet Lid van de Verenigde Naties zijnde, een uitnodiging heeft ontvangen als bovenbedoeld.

De akten van toetreding worden nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties.

Artikel XII

Elke Verdragsluitende Partij kan te allen tijde door kennisgeving aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties de toepasselijkheid van dit Verdrag uitbreiden tot een of alle der gebieden, voor welker buitenlandse betrekkingen deze Verdragsluitende Partij verantwoordelijk is.

Artikel XIII

Op de dag, waarop de eerste twintig akten van bekrachtiging of toetreding zijn nedergelegd, maakt de Secretaris-Generaal proces-verbaal op en doet een afschrift hiervan toekomen aan elk Lid van de Verenigde Naties en aan elk der Staten, niet-Leden, bedoeld in artikel XI.

Dit Verdrag treedt in werking op de negentigste dag na die, waarop de twintigste akte van bekrachtiging of toetreding is nedergelegd.

Elke bekrachtiging of toetreding, tot stand gekomen na voornoemde datum, wordt van kracht op de negentigste dag, volgende op de nederlegging van de akte van bekrachtiging of toetreding.

Artikel XIV

Dit Verdrag blijft van kracht voor de tijd van tien jaren van de dag af, waarop het in werking is getreden.

Het blijft daarna van kracht, telkens voor de tijd van vijf jaren, voor die Verdragsluitende Partijen, welke het niet ten minste zes maanden voor het verstrijken van de lopende termijn hebben opgezegd.

Opzegging geschiedt door middel van een schriftelijke kennisgeving aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties.

Artikel XV

Indien, tengevolge van opzeggingen, het aantal der bij dit Verdrag betrokken Partijen minder dan zestien mocht bedragen, houdt het Verdrag op van kracht te zijn van de dag af, waarop de laatste van deze opzeggingen van kracht wordt.

Artikel XVI

Een verzoek tot herziening van dit Verdrag kan te allen tijde door elke Verdragsluitende Partij worden gedaan door middel van een schriftelijke kennisgeving, gericht aan de Secretaris-Generaal.

De Algemene Vergadering beslist, of en zo ja, welke stappen zullen worden gedaan met betrekking tot een dergelijk verzoek.

Artikel XVII

De Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties stelt alle Leden van de Verenigde Naties en de Staten, niet-Leden, als bedoeld in artikel XI van het volgende in kennis:

- a. ondertekeningen, bekrachtigingen en toetredingen, ontvangen overeenkomstig artikel XI;
- b. kennisgevingen ontvangen overeenkomstig artikel XII;
- c. de datum, waarop dit Verdrag in werking treedt overeenkomstig artikel XIII;
- d. opzeggingen, ontvangen overeenkomstig artikel XIV;
- e. de beëindiging van dit Verdrag overeenkomstig artikel XV;
- f. kennisgevingen, ontvangen overeenkomstig artikel XVI.

Artikel XVIII

Het origineel van dit Verdrag wordt nedergelegd in het archief van de Verenigde Naties.

Een gewaarmerkt afschrift van het Verdrag wordt ter hand gesteld aan alle Leden van de Verenigde Naties en aan de Staten, niet-Leden, bedoeld in artikel XI.

Artikel XIX

Dit Verdrag wordt door de Secretaris-Generaal geregistreerd op de dag waarop het in werking treedt.

(Voor de ondertekeningen zie hiervóór rubriek B.)

D. GOEDKEURING

Toetreding tot het Verdrag behoeft de voorafgaande goedkeuring der Staten-Generaal ingevolge artikel 64, *juncto* artikel 60, lid 2, van de Grondwet.

E. BEKRACHTIGING

De volgende Staten hebben overeenkomstig artikel XI, lid 2, hun akte van bekrachtiging bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties nedergelegd:

Ethiopië	1 juli 1949
Australië	8 juli 1949
Noorwegen	22 juli 1949
IJsland	29 augustus 1949
Ecuador	21 december 1949
Panama	11 januari 1950
Guatemala	13 januari 1950
Israël	9 maart 1950

Liberia	9 juni 1950
de Philippijnen ¹⁾	7 juli 1950
Zuidslavië	29 augustus 1950
El Salvador	28 september 1950
Frankrijk	14 oktober 1950
Haïti	14 oktober 1950
Tsjechoslowakije ²⁾	21 december 1950
Denemarken	15 juni 1951
China	19 juli 1951
België	5 september 1951
Egypte ³⁾	8 februari 1952
Honduras	5 maart 1952
Brazilië	15 april 1952
Zweden	27 mei 1952
Mexico	22 juli 1952
Canada	3 september 1952
Cuba	4 maart 1953
Chili	3 juni 1953
Libanon	17 december 1953
de Sowjet-Unie ²⁾	3 mei 1954
Witrusland ²⁾	11 augustus 1954
de Oekraïne ²⁾	15 november 1954
Griekenland	8 december 1954
Birma ⁴⁾	14 maart 1956
Iran	14 augustus 1956
Pakistan	12 oktober 1957
India ⁵⁾	27 augustus 1959
Columbia	27 oktober 1959
Perú	24 februari 1960

F. TOETREDING

De volgende Staten hebben overeenkomstig artikel XI, lid 4, hun akte van toetreding bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties nedergelegd:

Monaco	30 maart 1950
Jordanië	3 april 1950
Saoedi-Arabië	13 juli 1950

¹⁾ Met voorbehouden ten aanzien van de artikelen IV, VI, VII en IX. Voor de tekst van deze voorbehouden zie hierna rubriek J.

²⁾ Met handhaving van de bij ondertekening gemaakte voorbehouden.

³⁾ Sedert 1 februari 1958 deel uitmakend van de Verenigde Arabische Republiek.

⁴⁾ Met voorbehouden ten aanzien van de artikelen VI en VIII. Voor de tekst van deze voorbehouden zie hierna rubriek J.

⁵⁾ Met een voorbehoud ten aanzien van artikel IX. Voor de tekst van dit voorbehoud zie hierna rubriek J.

Bulgarije ¹⁾	21 juli 1950
Turkije	31 juli 1950
Viet-Nam	11 augustus 1950
Ceylon	12 oktober 1950
Costa Rica	14 oktober 1950
Kambodja	14 oktober 1950
Korea	14 oktober 1950
Roemenië ¹⁾	2 november 1950
Polen ¹⁾	14 november 1950
Laos	8 december 1950
Hongarije ¹⁾	7 januari 1952
Nicaragua	29 januari 1952
Italië	4 juni 1952
de Bondsrepubliek Duitsland ²⁾	24 november 1954
Albanië ¹⁾	12 mei 1955
Syrië ³⁾	25 juni 1955
Afghanistan	22 maart 1956
Argentinië ¹⁾	5 juni 1956
Tunesië	29 november 1956
Marokko ⁴⁾	24 januari 1958
Oostenrijk	19 maart 1958
Ghana	24 december 1958
Irak	20 januari 1959
Finland ⁵⁾	18 december 1959

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zijn overeenkomstig artikel XIII, lid 2, op 12 januari 1951 in werking getreden voor de Staten die op 14 oktober 1950 hun akte van bekrachtiging of toetreding hebben nedergelegd. Voor de Staten die hun akte van bekrachtiging of toetreding na 14 oktober 1950 nederleggen, treedt het Verdrag overeenkomstig artikel XIII, lid 3, in werking op de negentigste dag na de datum van nederlegging van hun akte van bekrachtiging of toetreding.

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

In overeenstemming met artikel XII is het Verdrag toepasselijk verklaard:

¹⁾ Met voorbehouden ten aanzien van de artikelen IX en XII. Voor de tekst van deze voorbehouden zie hierna rubriek J.

²⁾ Mede voor het „Land” Berlijn.

³⁾ Zie noot 3 op blz. 20.

⁴⁾ Met voorbehouden ten aanzien van de artikelen VI en IX. Voor de tekst van deze voorbehouden zie hierna rubriek J.

⁵⁾ Met een voorbehoud. Voor de tekst van dit voorbehoud zie hierna rubriek J.

door Australië op:

alle gebieden voor de behartiging van
welker buitenlandse betrekkingen Australië
verantwoordelijk is 8 juli 1949

door België op:

het gebied van Belgisch Kongo en het
trustgebied van Ruanda Urundi . . . 13 maart 1952

J. GEGEVENS

1. De Organisatie der Verenigde Naties, waarnaar in het Verdrag wordt verwezen, werd op 26 juni 1945 te San Francisco opgericht. Tekst en vertaling van het Handvest der Verenigde Naties zijn opgenomen in *Stb. F 321*. Zie ook, laatstelijk, *Trb. 1959, 37*.

Van het Statuut van het Internationaal Gerechtshof, welk Hof in artikel IX van het Verdrag wordt genoemd, zijn tekst en vertaling opgenomen in *Stb. F 321*. Zie ook, laatstelijk, *Trb. 1959, 38*.

2. Het Verdrag is door de Algemene Vergadering der Verenigde Naties aangenomen en vóór ondertekening en bekrachtiging of toetreding opengesteld bij besluit 260 (III) A van 9 december 1948. De Engelse tekst van dit besluit luidt als volgt:

“The General Assembly

Approves the annexed Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide and proposes it for signature and ratification or accession in accordance with its article XI.

Hundred and seventy-ninth plenary meeting,
9 December 1948.”

De Algemene Vergadering der Verenigde Naties heeft op dezelfde datum voorts nog een tweetal besluiten genomen, te weten besluit 260 (III) B inzake bestudering van de mogelijkheid en wenselijkheid van de instelling ener internationale strafrechtelijke instantie, en besluit 260 (III) C inzake toepassing van het Verdrag op afhankelijke gebieden. De Engelse tekst van deze besluiten luidt als volgt:

“The General Assembly,

Considering that the discussion of the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide has raised the question of the desirability and possibility of having persons charged with genocide tried by a competent international tribunal,

Considering that, in the course of development of the international community, there will be an increasing need of an international judicial organ for the trial of certain crimes under international law,

Invites the International Law Commission to study the desirability and possibility of establishing an international judicial organ for the trial of persons charged with genocide or other crimes over which jurisdiction will be conferred upon that organ by international conventions;

Requests the International Law Commission, in carrying out this task, to pay attention to the possibility of establishing a Criminal Chamber of the International Court of Justice.

Hundred and seventy-ninth plenary meeting,
9 December 1948.”.

“The General Assembly recommends that Parties to the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide which administer dependent territories should take such measures as are necessary and feasible to enable the provisions of the Convention to be extended to those territories as soon as possible.

Hundred and seventy-ninth plenary meeting,
9 December 1948.”.

3. Bij *ondertekening* van het Verdrag zijn de volgende voorbehouden gemaakt:

De Sowjet-Unie

“*As regards article IX:* The Soviet Union does not consider as binding upon itself the provisions of Article IX which provides that disputes between the Contracting Parties with regard to the interpretation, application and implementation of the present Convention shall be referred for examination to the International Court at the request of any party to the dispute, and declares that, as regards the International Court’s jurisdiction in respect of disputes concerning the interpretation, application and implementation of the Convention, the Soviet Union will, as hitherto, maintain the position that in each particular case the agreement of all parties to the dispute is essential for the submission of any particular dispute to the International Court for decision.

As regards article XII: The Union of Soviet Socialist Republics declares that it is not in agreement with Article XII of the Convention and considers that all the provisions of the Convention should extend to non-self-governing Territories, including trust territories.” (V.N.-vertaling uit het Russisch).

Witrusland

De tekst van de voorbehouden van Witrusland is gelijkloidend aan die van de Sowjet-Unie.

De Oekraïne

De tekst van de voorbehouden van de Oekraïne is gelijkkluidend aan die van de Sowjet-Unie.

Tsjechoslowakije

De tekst van de voorbehouden van Tsjechoslowakije is gelijkkluidend aan die van de Sowjet-Unie.

Bij *bekrachtiging of toetreding* tot het Verdrag zijn de volgende voorbehouden gemaakt:

De Philippijnen

“1. With reference to Article IV of the Convention, the Philippine Government cannot sanction any situation which would subject its Head of State, who is not a ruler, to conditions less favorable than those accorded other Heads of State, whether constitutionally responsible rulers or not. The Philippine Government does not consider said Article, therefore, as overriding the existing immunities from judicial processes guaranteed certain public officials by the Constitution of the Philippines.

2. With reference to Article VII of the Convention, the Philippine Government does not undertake to give effect to said article until the Congress of the Philippines has enacted the necessary legislation defining and punishing the crime of genocide, which legislation, under the Constitution of the Philippines, cannot have any retroactive effect.

3. With reference to Articles VI and IX of the Convention, the Philippine Government takes the position that nothing contained in said Articles shall be construed as depriving Philippine courts of jurisdiction over all cases of genocide committed within Philippine territory save only in those cases where the Philippine Government consents to have the decision of the Philippine courts reviewed by either of the international tribunals referred to in said Articles. With further reference to Article IX of the Convention, the Philippine Government does not consider said Article to extend the concept of State responsibility beyond that recognized by the generally accepted principles of international law.”

Bulgarije

“As regards article IX: The People’s Republic of Bulgaria does not consider as binding upon itself the provisions of article IX which provides that disputes between the Contracting Parties with regard to the interpretation, application and implementation of the present Convention shall be referred for examination to the International Court at the request of

any party to the dispute, and declares that, as regards the International Court's jurisdiction in respect of disputes concerning the interpretation, application and implementation of the Convention, the People's Republic of Bulgaria will, as hitherto, maintain the position that in each particular case the agreement of all parties to the dispute is essential for the submission of any particular dispute to the International Court of Justice for decision.

As regards article XII: The People's Republic of Bulgaria declares that it is not in agreement with article XII of the Convention and considers that all the provisions of the Convention should extend to non-self-governing territories, including trust territories." (V.N.-vertaling uit het Frans).

Roemenië

“As regards article IX: The People's Republic of Romania does not consider itself bound by the provisions of article IX, which provides that disputes between the Contracting Parties relating to the interpretation, application or fulfilment of the Convention shall be submitted to the International Court of Justice at the request of any of the parties to the dispute, and declares that as regards the jurisdiction of the Court in disputes relating to the interpretation, application or fulfilment of the Convention, the People's Republic of Romania will adhere to the view which it has held up to the present, that in each particular case the agreement of all the parties to a dispute is required before it can be referred to the International Court of Justice for settlement.

As regards article XII: The People's Republic of Romania declares that it is not in agreement with article XII of the Convention, and considers that all the provisions of the Convention should apply to the Non-Self-Governing Territories, including the Trust Territories." (V.N.-vertaling uit het Frans.)

Polen

“As regards article IX: Poland does not regard itself as bound by the provisions of this article since the agreement of all the parties to a dispute is a necessary condition in each specific case for submission to the International Court of Justice.

As regards article XII: Poland does not accept the provisions of this article, considering that the Convention should apply to Non-Self-Governing Territories, including Trust Territories." (V.N.-vertaling uit het Frans.)

Hongarije

“The Hungarian People's Republic reserves its rights with regard to the provisions of Article IX of the Convention which grant wide jurisdiction to the International Court at The Hague, and with regard to the provisions of Article XII which do not define the obligations of countries having colonies with regard to questions of colonial exploitation

and to acts which might be described as genocide." (V.N.-vertaling uit het Frans.)

Albanië

"*As regards Article IX:* The People's Republic of Albania does not consider as binding upon itself the provisions of Article IX which provides that disputes between the Contracting Parties with regard to the interpretation, application and implementation of the Convention shall be referred for examination to the International Court at the request of any party to the dispute. The People's Republic of Albania declares that, as regards the International Court's jurisdiction in respect of disputes concerning the interpretation, application and implementation of the Convention, the People's Republic of Albania will, as hitherto, maintain the position that in each particular case the agreement of all parties to the dispute is essential for the submission of any particular dispute to the International Court for decision.

As regards Article XII: The People's Republic of Albania declares that it is not in Agreement with Article XII of the Convention and considers that all the provisions of the Convention should extend to non-self-governing territories, including trust territories." (V.N.-vertaling uit het Frans.)

Birma

"1. With reference to Article VI, the Union of Burma makes the reservation that nothing contained in the said Article shall be construed as depriving the Courts and tribunals of the Union of jurisdiction or as giving foreign Courts and tribunals jurisdiction over any cases of genocide or any of the other acts enumerated in Article III committed within the Union territory.

2. With reference to Article VIII, the Union of Burma makes the reservation that the said Article shall not apply to the Union."

Argentinië

"*Ad article IX:* The Argentine Government reserves the right not to submit to the procedure laid down in this article any dispute relating directly or indirectly to the territories referred to in its reservation to article XII.

Ad article XII: If any other Contracting Party extends the application of the Convention to territories under the sovereignty of the Argentine Republic, this extension shall in no way affect the rights of the Republic." (V.N.-vertaling uit het Spaans.)

Marokko

"With reference to article VI, the Government of His Majesty the King considers that Moroccan courts and tribunals alone have jurisdiction with respect to acts of genocide committed within the territory of the Kingdom of Morocco.

The competence of international courts may be admitted exceptionally in cases with respect to which the Moroccan Government has given its specific agreement.

With reference to article IX, the Moroccan Government states that no dispute relating to the interpretation, application or fulfilment of the present Convention can be brought before the International Court of Justice, without the prior agreement of the parties to the dispute." (V.N.-vertaling uit het Frans.)

India

"With reference to Article IX of the Convention, the Government of India declare that, for the submission of any dispute in terms of this Article to the jurisdiction of the International Court of Justice, the consent of all the parties to the dispute is required in each case."

Finland

De Finse Regering treedt toe tot het Verdrag:

" subject to the provisions of Article 47, paragraph 2, of the Constitution Act, 1919, concerning the impeachment of the President of the Republic of Finland."

Door de volgende Staten is tegen de hierna te noemen voorbehouden bezwaar gemaakt:

Guatemala . . .	tegen de voorbehouden van Bulgarije, de Oekraïne, de Sowjet-Unie, Tsjechoslowakije en Witrusland.
El Salvador . .	tegen de voorbehouden van Bulgarije, de Oekraïne, de Philippijnen, de Sowjet-Unie, Tsjechoslowakije en Witrusland.

Door de volgende Staten zijn de hierna te noemen voorbehouden niet aanvaard:

Ecuador	de voorbehouden van Bulgarije, de Oekraïne, Polen, Roemenië, de Sowjet-Unie, Tsjechoslowakije en Witrusland;
Viet-Nam	alle voorbehouden;
Australië	de voorbehouden van Bulgarije, de Oekraïne, de Philippijnen, Polen, Roemenië, de Sowjet-Unie, Tsjechoslowakije en Witrusland;
Ceylon	de voorbehouden van Roemenië;
België	de voorbehouden van Bulgarije, de Oekraïne, Polen, Roemenië, de Sowjet-Unie, Tsjechoslowakije en Witrusland;
Noorwegen . . .	de voorbehouden van de Philippijnen;

Brazilië	de voorbehouden van Bulgarije, de Oekraïne, de Philippijnen, Polen, Roemenië, de Sowjet-Unie, Tsjechoslowakije en Witrusland;
Cuba	de voorbehouden van Bulgarije, de Oekraïne, Polen, Roemenië, de Sowjet-Unie, Tsjechoslowakije en Witrusland;
China	de voorbehouden van Albanië, Birma, Bulgarije, Hongarije, de Oekraïne, Polen, Roemenië, de Sowjet-Unie, Tsjechoslowakije en Witrusland;
Griekenland	alle voorbehouden.

Aangezien door deze bezwaren en niet-aanvaardingen geen eenstemmigheid bestond ten aanzien van de geldigheid der voorbehouden heeft de Algemene Vergadering der Verenigde Naties bij besluit 478 (V) van 16 november 1950 terzake advies gevraagd aan het Internationaal Gerechtshof. De Engelse tekst van dit besluit luidt als volgt:

“The General Assembly,

Having examined the report of the Secretary-General regarding reservations to multilateral conventions,

Considering that certain reservations to the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide have been objected to by some States,

Considering that the International Law Commission is studying the whole subject of the law of treaties, including the question of reservations,

Considering that different views regarding reservations have been expressed during the fifth session of the General Assembly, and particularly in the Sixth Committee,

1. Requests the International Court of Justice to give an advisory opinion on the following questions:

“In so far as concerns the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide in the event of a State ratifying or acceding to the Convention subject to a reservation made either on ratification or on accession, or on signature followed by ratification:

“I. Can the reserving State be regarded as being a party to the Convention while still maintaining its reservation if the reservation is objected to by one or more of the parties to the Convention but not by others?

“II. If the answer to question I is in the affirmative, what is the effect of the reservation as between the reserving State and:

“(a) The parties which object to the reservation?

“(b) Those which accept it?”

“III. What would be the legal effect as regards the answer to question I if an objection to a reservation is made:

“(a) By a signatory which has not yet ratified?”

“(b) By a State entitled to sign or accede but which has not yet done so?”;

2. Invites the International Law Commission:

(a) In the course of its work on the codification of the law of treaties, to study the question of reservations to multilateral conventions both from the point of view of codification and from that of the progressive development of international law; to give priority to this study and to report thereon, especially as regards multilateral conventions of which the Secretary-General is the depositary, this report to be considered by the General Assembly at its sixth session;

(b) In connexion with this study, to take account of all the views expressed during the fifth session of the General Assembly, and particularly in the Sixth Committee;

3. Instructs the Secretary-General, pending the rendering of the advisory opinion by the International Court of Justice, the receipt of a report from the International Law Commission and further action by the General Assembly, to follow his prior practice with respect to the receipt of reservations to conventions and with respect to the notification and solicitation of approvals thereof, all without prejudice to the legal effect of objections to reservations to conventions as it may be recommended by the General Assembly at its sixth session.

305th plenary meeting,
16 November 1950.”

Het Internationaal Gerechtshof heeft op 28 mei 1951 met zeven tegen vijf stemmen advies uitgebracht (Reports 1951, p. 15). De Engelse tekst van de conclusies van dit advies luidt als volgt:

“THE COURT IS OF OPINION,

In so far as concerns the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide, in the event of a State ratifying or acceding to the Convention subject to a reservation made either on ratification or on accession, or on signature followed by ratification,

On Question I:

by seven votes to five,

that a State which has made and maintained a reservation which has been objected to by one or more of the parties to the Conven-

tion but not by others, can be regarded as being a party to the Convention if the reservation is compatible with the object and purpose of the Convention; otherwise, that State cannot be regarded as being a party to the Convention.

On Question II:

by seven votes to five,

- (a) that if a party to the Convention objects to a reservation which it considers to be incompatible with the object and purpose of the Convention, it can in fact consider that the reserving State is not a party to the Convention;
- (b) that if, on the other hand, a party accepts the reservation as being compatible with the object and purpose of the Convention, it can in fact consider that the reserving State is a party to the Convention;

On Question III:

by seven votes to five,

- (a) that an objection to a reservation made by a signatory State which has not yet ratified the Convention can have the legal effect indicated in the reply to Question I only upon ratification. Until that moment it merely serves as a notice to the other State of the eventual attitude of the signatory State;
- (b) that an objection to a reservation made by a State which is entitled to sign or accede but which has not yet done so, is without legal effect.”.

Bij besluit 598 (VI) van 12 januari 1952 heeft de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties naar aanleiding van het advies van het Internationaal Gerechtshof aanbevelingen gedaan inzake de met betrekking tot de voorbehouden te volgen gedragslijn. De Engelse tekst van dit besluit luidt als volgt:

“The General Assembly,

Bearing in mind the provisions of its resolution 478 (V) of 16 November 1950, which (1) requested the International Court of Justice to give an advisory opinion regarding reservations to the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide and (2) invited the International Law Commission to study the question of reservations to multilateral conventions,

Noting the Court's advisory opinion of 28 May 1951 and the Commission's report, both rendered pursuant to the said resolution,

1. Recommends that organs of the United Nations, specialized agencies and States should, in the course of preparing multilateral

conventions, consider the insertion therein of provisions relating to the admissibility or non-admissibility of reservations and to the effect to be attributed to them;

2. Recommends to all States that they be guided in regard to the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide by the advisory opinion of the International Court of Justice of 28 May 1951;

3. Requests the Secretary-General:

(a) In relation to reservations to the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide, to conform his practice to the advisory opinion of the Court of 28 May 1951;

(b) In respect of future conventions concluded under the auspices of the United Nations of which he is the depositary:

(i) To continue to act as depositary in connexion with the deposit of documents containing reservations or objections, without passing upon the legal effect of such documents; and

(ii) To communicate the text of such documents relating to reservations or objections to all States concerned, leaving it to each State to draw legal consequences from such communications.

360th plenary meeting,
12 January 1952."

4. In overeenstemming met artikel XIX van het Verdrag, *juncto* artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties, is het Verdrag op 12 januari 1951 geregistreerd bij het Secretariaat van de Verenigde Naties onder nr. 1021. De tekst van het Verdrag is afgedrukt in „Recueil des Traités” van de Verenigde Naties, deel 78, blz. 278 e.v.; zie ook, laatstelijk, „Recueil des Traités” deel 317, blz. 319.

De Engelse tekst, alsmede een vertaling in het Nederlands, van het Verdrag is voorts afgedrukt in publikatie nr. 20 van het Ministerie van Buitenlandse Zaken betreffende de derde algemene vergadering van de Verenigde Naties, blz. 264 e.v.

Uitgegeven de veertiende april 1960.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.